

vi meent, at det var rettere at overlade den nærmere Bestemmelse af denne Ansættelsesmaade til Stadens Bødtægt, som kan tage Hensyn til de forskjellige Forhold, denne Lov i Tidens Løb kan medføre.

Ung: Paa Mindretallets Begne skal jeg tillade mig at anbefale de to Ændringsforslag til §§ 9 og 12, som vi have tilladt os at stille, idet jeg i det Væsentlige skal henvise til selve Betænkningen. Mindretallet har været enigt med Fleertallet deri, at den kongelige Tilsynsmands Stilling i Communen kan blive noget farlig for dens Selvstændighed, ligesom ogsaa deri, at der mellem de to sideordnede Organer, som denne Lov opstiller, Magistraten paa den ene Side, bestaaende af lutter Embedsmænd, og Borgerrepræsentantskabet paa den anden, bestaaende af lutter umiddelbart valgte Borgere, meget let kan udvikle sig en saadan Modsatning, at der derved kan opstaae Rivninger og Standsninger, der kunne blive skadelige for det kommunale Vel. Medens imidlertid Fleertallet har søgt at raade Bød herpaa ved at foreslaae et helt nyt System i Loven, nemlig, at begge Communens Organer skulle slaaes sammen i een Forsamling, der skal have den ene og sidste afgjørende Myndighed, naturligvis med Forbehold af den kongelige Tilsynsmands Indgriben i saadanne Tilfælde, hvor en Beslutning tages, der er fordærvelig eller strider mod en eller anden Lov — jeg siger, at medens Fleertallet i Udvalget vil forene de to Organer i eet, hvorved altsaa det ene, Magistraten, som kun bestaaer af 5 Medlemmer, vil aldeles gaae op i det andet, i Borgerrepræsentantskabet, der bestaaer af 36 Medlemmer, altsaa kun blive en ubetydelig Minoritet, der ved sit eget Stemmeantal ikke har nogen Udfigt til at gjøre sin Mening gjældende, har Mindretallet troet, at en saadan radical Forandring i Loven hverken for Diebløkket paa dette siddige Stadium af Sagens Behandling vilde lade sig sætte igjennem, eller finde den høitærede Indenrigsministers og Ministeriets Bisald i det Hele, og det har derfor søgt en anden Udvei, hvorved der vil opnaaes to Ting. For det Første foreslaae vi at give et ulønnet Element, valgt umiddelbart

af Borgerrepræsentantskabet, altsaa et reent borgerligt Element, Afgang til Magistraten, og dernæst, at selve Magistratens Medlemmer ikke skulle vælges paa Livstid, altsaa ikke være fuldkommen i samme Stilling som andre Embedsmænd, men kun for et vist, ikke altfor kort, Aaremaal, saaledes at det staaer i Borgerrepræsentantskabets Magt efter en saadan Valgperiodes Udlob, at fornye Magistraten, om den anseer det for nødvendigt. Vi have nemlig erkjendt, at, dersom vore Forhold tilode det, hvad imidlertid ikke for Tiden er Tilfældet, vilde det Rigtige være, at den hele Magistrat var ulønnet; thi saa var Communens Selvstændighed først aldeles sikret. Paa den anden Side troe vi, at en Magistrat, der bestaaer af lutter Embedsmænd, vil være til Hindrer for Communens Selvstændighed; thi Communens selvstændige Bestyrelse bestaaer efter vor Mening ikke blot deri, at den stilles i en vis Uafhængighed af Regjeringen, men ogsaa deri, at den formaaer at bestyre sig selv ved sine egne Kræfter, deri, at den ikke trænger til Embedsmænds Bestyrelse. Vi ere altsaa gaaede en Middelvei, idet vi have foreslaaet, at Magistraten skal bestaae af lønede Mænd, der vælges for en vis Tid, hvorved de for Endeel tabe Charakteren af at være Embedsmænd, og have en naturlig Dpfordring til ikke at sætte sig i Modsatning til Borgerrepræsentantskabet, naar der ikke foreligger nogen virkelig Nødvendighed, idet Borgerrepræsentantskabet hvert 12te Aar vil komme til at votere om, hvorvidt det vil have dem længere i Magistraten eller ikke. Det er imidlertid en Selvsølge, at, naar man ansætter Borgermestrene paa denne Maade, kan man paa Grund af Forholdets Bestaafenhed ikke forlange, at de efter de 12 Aars Forløb skulle gaae bort uden nogensomhelst Godtgjørelse, at de, naar de idag vente at blive gjenvalgte imorgen, men der er een Stemme mere imod dem end for dem, paa eengang skulle have tabt hele deres Livsstilling; man maa idetmindste betrygge dem i nogen Tid, indtil de kunne see sig om efter en anden Bestaafing, en anden Levevei. — Naar en Borgermester har tjent to Gange sin Valgperiode, altsaa i et Tidsrum af 24 Aar, er der den største Villighed for, at han,